

Moordkuil – opus 318

Je ogen staan zo flets, ze kijken me amper aan
Je straalt niet meer zoals je altijd hebt gedaan
Ik kan geen gedachten raden maar ik zie aan jouw gezicht
Dat er een of andere last op je schouders ligt

C-F-Dm-G
C-F-Dm-G
Am-F-C-F
Dm-G-C

Gaat het wel zo goed als je zelf zegt dat het gaat
Is er echt niets aan de hand, iets dat jou tegenstaat
Je mag je geheimen houden maar ik voel dat er iets is
Ook al ben je hier, het is net of ik jou mis

Je laat me niet meer zien wat je werkelijk bezighoudt
Zo blijf ik verstoken van wat zich afspeelt diep in jou
Laat me met je zoeken naar de sleutel van jouw kooi
En ik geef je al mijn warmte tot jij ontdooit

F-G-Am-F
G-Am-F-G
Am-F-G-Am
F-G-C

Je wilt niets aan me kwijt dan alleen maar "Het gaat goed"
De stilte die dan volgt slaat mij lam en ik weet niet hoe
Ik jou toch kan bereiken want je sluit je van me af
Ik voel me daardoor hopeloos gestraft

Ligt het soms aan mij dat je niets meer delen wilt
Alles voelt zo koud door dat opgetrokken schild
Laat mij niet langer raden, we hebben er altijd naar gestreefd
Om elkaar te zeggen wat er in onze harten leeft

Je laat me niet meer zien wat je werkelijk bezighoudt
Zo blijf ik verstoken van wat zich afspeelt diep in jou
Laat me met je zoeken naar de sleutel van jouw kooi
En ik geef je al mijn warmte tot jij ontdooit

12 juli 2000